

POSTĘP TECHNICZNY W KANALIZACJI PRZEDMIOTEM OBRAD X KONFERENCJI WE WROCŁAWIU

W dniach 24–26 listopada 1988 roku odbyła się we wrocławskim Domu Technika X jubileuszowa konferencja naukowo-techniczna z cyklu „Postęp Techniczny w Kanalizacji”, zorganizowana przez Oddział Dolnośląski PZITS oraz Instytut Inżynierii Ochrony Środowiska Politechniki Wrocławskiej, pod patronatem naukowym Sekcji Inżynierii Sanitarnej Komitetu Inżynierii Łądowej i Wodnej PAN.

W obradach Konferencji wzięło udział ponad 300 uczestników z placówek naukowych, biur projektów, przedsiębiorstw wykonawczych i eksploatacyjnych oraz innych ośrodków z całego kraju, a także przedstawiciele wyższych uczelni z CSRS, ZSRR i WRL. Honorowym gościem Konferencji był Profesor Tadeusz Gabryszewski, nestor polskich wodociągowców i kanalizatorów.

Podczas dwudniowych obrad wygłoszono 25 referatów (w tym 3 prace autorów zagranicznych), dotyczących głównie metodologii projektowania i eksploatacji systemów kanalizacyjnych. Prace te zostały opublikowane w poprzednim numerze „Ochro-

ny Środowiska” (3–4(36–37)), w którym zamieszczono także wykaz wszystkich referatów wygłoszonych podczas dziesięciu wrocławskich konferencji kanalizacyjnych w latach 1967–1988.

Zarówno w referatach, jak też w dyskusji podkreślono, że projektowanie systemów kanalizacyjnych wymaga pilnego unowocześnienia, gdyż opiera się często na uproszczonych założeniach, znacznie odbiegających od warunków rzeczywistych. Ponadto za niezadowalający uznano stan istniejącej sieci kanalizacyjnej i jej obiektów, co jest spowodowane głównie niedbalym wykonawstwem, niewłaściwą eksploatacją, brakiem systematycznej konserwacji oraz niedostatkami nowoczesnego sprzętu i materiałów. Dyskutanci podkreślili, że pomimo niewątpliwych osiągnięć naukowych w dziedzinie usuwania ścieków, wiele problemów wymaga prowadzenia dalszych badań podstawowych i wdrożeniowych. Badania te, choć bardzo kosztowne, mogą przynieść w przyszłości ogromne oszczędności wynikające z możliwości budowy tańszych i bardziej niezawodnych

systemów kanalizacyjnych, niż budowane i eksploatowane obecnie.

Cennym uzupełnieniem zaprezentowanych prac oraz głosów w dyskusji była wycieczka techniczna na teren budowy kolektorów kanalizacyjnych we Wrocławiu. Dała ona możliwość zapoznania się uczestnikom Konferencji z problematyką konstrukcji i wykonawstwa tych wielkogabarytowych budowli inżynierskich.

Komitet Organizacyjny wrocławskich konferencji wodociągowych i kanalizacyjnych uprzejmie informuje wszystkich zainteresowanych, że konferencje te zostają przeniesione z okresu jesiennego na okres wiosenny. Tak więc kolejna, XII konferencja z cyklu „Postęp Techniczny w Wodociągach” odbędzie się w dniach 10–12 maja 1990 roku. Organizatorzy wyrażają nadzieję, że zmiana terminu wrocławskich konferencji na tradycyjnie piękny we Wrocławiu maj, pozwoli na dodatkowe uatrakcyjnienie pobytu w stolicy Dolnego Śląska.

A. M. DZIUBEK

OCHRONA ŚRODOWISKA W SUDETACH

Sudety, ze względu na swe szczególne, bogate i zróżnicowane cechy przyrodnicze, są obiektem dużego zainteresowania w społeczeństwie, nie tylko wśród naukowców. Jest to spowodowane rolą, jaką odgrywają one zarówno w gospodarce Dolnego Śląska, jak i w rekreacji całego narodu. Dlatego też Karkonoskie Towarzystwo Naukowe, Stowarzyszenie PAX (Wydział Inicjatyw Społecznych w Warszawie) oraz zarządy wojewódzkie Ligi Ochrony Przyrody i Towarzystwa Wiedzy Powszechnej w Jeleniej Górze zorganizowały sesję na temat stanu ich środowiska. Sesja ta odbyła się w dniach 11–12 listopada 1988 r. w Piechowicach, gromadząc około 100 osób z różnych środowisk, głównie dolnośląskich. Zaprezentowano na niej następujące referaty:

1. **M. Kuban:** Stan i zagrożenia środowiska w regionie jeleniogórskim.
2. **J. Zwoździak:** Wpływ zanieczyszczeń transgranicznych na środowisko polskie.
3. **M. W. Nowicki:** Monitoring zanieczyszczeń powietrza.
4. **K.R. Mazurski:** Niektóre problemy destrukcji środowiska przyrodniczego Sudetów.
5. **A. Moskaluk:** Niekorzystne zmiany w drzewach leśnych spowodowane zanieczyszczeniami środowiska.
6. **H. Olbrycht:** Prawne zagadnienia ochrony przyrody i krajobrazu.

7. **J. Barancewicz:** Zdrowa żywność — profilaktyka chorób cywilizacyjnych.

8. **T. Borys:** Problemy ekologiczne Kotliny Jeleniogórskiej.

9. **J. Włodyga:** Badania programowe i działalność na rzecz ochrony środowiska w woj. jeleniogórskim.

10. **J. Danielak, J. Jakubiec:** Ośrodek Kultury Ekologicznej w Jeleniej Górze.

11. **B. Konca:** Przyczyny i skutki klęski ekologicznej w Sudetach Zachodnich.

Istotnym uzupełnieniem sesji były dwie prelekcje z pięknymi przeziściami:

1. **A. Borkowski:** Aktualny stan i zagrożenia przyrody woj. jeleniogórskiego.

2. **Z. Kulik:** Diaporama karkonoska.

Ożywiona dyskusja toczyła się podczas spotkania i podczas przerw, obejmując szeroki wachlarz zagadnień związanych z destrukcją i ochroną środowiska. Naczelne jednak miejsce zajmowała sprawa jeleniogórskiej „Celwiskozy”, o zamknięcie której miejscowe społeczeństwo toczy wieloletnie boje. Pewnym optymizmem natchnął ją fakt przystąpienia do likwidacji podwrocławskiej Huty „Siechnice”, co może oznaczać zwrot w dotychczasowym postępowaniu rządu w sprawach środowiska.

W drugim dniu sesji odbyła się piesza wycieczka w kierunku Śnież-

nych Kotłów, przy czym jej uczestnicy dotarli do Trzech Jaworów. W jej trakcie zapoznawano się ze stopniem destrukcji lasów karkonoskich, która wyraża się zarówno coraz gorszym stanem drzew, jak też przesunięciem się zwierzyńców z zniszczonego już regla górnego do dolnego, co prowadzi w efekcie do przekroczenia pojemności nowych siedlisk pod względem alimentacyjnym.

Na tle poważnego zagrożenia stanu środowiska, szczególnie Sudetów Zachodnich, ujawniono i nieco jaśniejsze punkty, stanowiące jakby pierwsze jaskółki w zmianie na lepsze. Oto, przykładowo, zagrożona zamknięciem kopalnia łupku serycytowego w Krobicy tuż pod Świerdowem-Zdrój (emisja pyłów w 1986 r. 245 t/km²!) sama przeprowadziła prace, które ograniczyły poważnie tę szkodliwą działalność. Niestety, daleki od rozwiązania jest problem transmisji zanieczyszczeń z zagranicy. Można nawet powiedzieć, że nasi sąsiedzi nie kwapią się do kroków, które poprawiłyby sytuację w Polsce.

Ze względu na wysoką wartość zaprezentowanych opracowań zostaną one wydrukowane w specjalnym zeszycie prac naukowych Karkonoskiego Towarzystwa Naukowego. Oby nastąpiło to jak najszybciej!

K. R. MAZURSKI